

METODICKÁ PŘÍRUČKA**k aplikaci pojmu „jeden podnik“ z pohledu pravidel podpory de minimis****OBSAH**

1. Účel příručky	2
2. Definice „jednoho podniku“	2
3. Kdy je skupina subjektů považována za „jeden podnik“?	3
3.1. Podniky bez přímé vazby na orgán veřejné moci a jejich propojenost	4
3.2. Podniky s přímou vazbou na orgán veřejné moci a jejich propojenost	6
4. Často kladené otázky ohledně pojmu „jeden podnik“	8

1. Účel příručky

Koordinační orgány veřejné podpory (Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a Ministerstvo zemědělství) vypracovaly tuto příručku za účelem lepší orientace poskytovatelů, ale také příjemců podpory de minimis v předemné problematice.

Tato příručka je určena pouze k aplikaci pojmu „jeden podnik“ z pohledu pravidel podpory de minimis a má doporučující charakter. Není určena k výkladu definice malých a středních podniků dle příslušných předpisů Evropské unie.

Příručka zahrnuje obecný náhled na danou problematiku. Při aplikaci pravidel podpory de minimis je vždy nutné zohledňovat případná specifika daného případu.

Rozhodovací pravomoc v oblasti veřejné podpory přísluší Evropské komisi, resp. příslušným soudním orgánům EU. Pouze tyto mohou svým rozhodnutím poskytnout právní jistotu v oblasti veřejné podpory.

2. Definice „jednoho podniku“

Pro účely pravidel hospodářské soutěže je podnikem jakýkoliv subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování. Soudní dvůr EU rozhodl, že všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) týmž subjektem by se pro účely použití pravidla de minimis měly pokládat za jeden podnik¹.

Komise proto z jasně stanovených kritérií, která definují „propojené podniky“ v rámci definice malých a středních podniků obsažené v doporučení Komise 2003/361/ES² vybrala taková kritéria, na základě kterých lze posoudit, v jakých případech se dva či více subjektů mají považovat pro účely poskytnutí podpory de minimis za „propojené podniky“, tedy za „jeden podnik“. Nařízení Komise v oblasti poskytování podpory de minimis – proto – obsahují definici „jednoho podniku“, který je způsobilý čerpat maximální výši podpory de minimis za rozhodné období tří účetních let dle konkrétního nařízení. Jedná se o následující nařízení:

- nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis³ (dále jen „nařízení č. 1407/2013“), ve znění nařízení Komise (EU) 2020/972, s limitem 200 000 EUR za rozhodné období tří účetních let
- nařízení Komise (EU) č. 1408/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis v odvětví zemědělství⁴ (dále jen „nařízení č. 1408/2013“), ve znění nařízení Komise (EU) 2019/316, s limitem 20 000 EUR za rozhodné období tří účetních let
- nařízení Komise (EU) č. 717/2014 ze dne 27. června 2014 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis v odvětví rybolovu a akvakultury⁵ (dále jen „nařízení č. 717/2014“), ve znění nařízení Komise (EU) 2020/2008, s limitem 30 000 EUR za rozhodné období tří účetních let

¹ Rozsudek ve věci Nizozemsko v. Komise, C-382/99, Recueil 2002, s. I-5163.

² Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36)

³ Úř. věst. L 352, 24. 12. 2013, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 352, 24. 12. 2013, s. 1.

⁵ Úř. věst. L 190, 28. 6. 2014, s. 45.

Pojem „jeden podnik“ („propojený podnik“) pro účely těchto nařízení zahrnuje veškeré subjekty, které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:

- jeden subjekt vlastní více než 50 % hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu
- jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat více než 50 % členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu
- jeden subjekt má právo uplatňovat více než 50% vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu
- jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, více než 50 % hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu

Subjekty, které mají jakýkoli vztah uvedený pod písm. a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více dalších subjektů, jsou také považovány za jeden podnik.

S ohledem na výše uvedené je tedy zapotřebí, aby žadatel při žádosti o podporu de minimis předložil informace o podnicích, které jsou s ním propojené dle výše uvedených vztahů.

3. Kdy je skupina subjektů považována za „jeden podnik“?

Pojem „jeden podnik“ („propojený podnik“) odpovídá hospodářské situaci podniků, které tvoří **skupinu podniků** prostřednictvím **přímého či nepřímého ovládnání většiny hlasovacích práv** podniku jiným podnikem nebo možností uplatňovat **rozhodující vliv** na jiný podnik. Typickým příkladem je 100% vlastněná dceřiná společnost. Propojenost podniků je nutno sledovat napříč všemi státy (podrobněji viz str. 8 otázka č. 1).

Nicméně hned na úvod je nezbytné poznamenat, že **podniky, které mají přímou vazbu na tentýž orgán veřejné moci (tj. obec, kraj apod.) a nemají žádný vzájemný vztah, se za „propojené podniky“ nepovažují.** Stejně tak se za „propojené podniky“ **nepovažuje samotný podnik a orgán veřejné moci**, na který je daný podnik navázán.

Klíčové je ujasnit si, zdali je příjemce podnikem bez přímé vazby na orgán veřejné moci, nebo zdali se jedná o příjemce, který je zřizovaný či vlastněný veřejným orgánem.

3.1. Podniky bez přímé vazby na orgán veřejné moci a jejich propojenost

Níže jsou uvedeny tři příklady skupin podniků, které nemají vazbu na orgán veřejné moci. V jednotlivých příkladech je vysvětleno, které podniky jsou s žadatelem propojené a v jaké výši může být žadateli případně poskytnuta podpora de minimis (**např. na základě nařízení č. 1407/2013**).

PŘÍKLAD č. 1

Podnik B (žadatel o podporu de minimis) vlastní 51% podíl podniku C a 100% podíl podniku D. Nadto podnik A má 60% podíl v podniku B. Podniky v rozhodném období obdržely podporu de minimis dle níže uvedeného schématu.

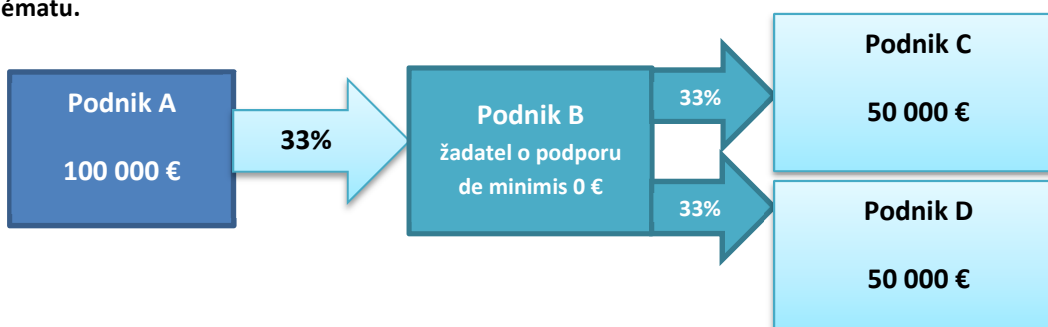

Jelikož je vlastnictví v každém výše uvedeném případě vyšší než 50 %, jsou podniky A, B, C a D považovány za propojené a je nutno na ně nahlížet jako na „jeden podnik“.

Jak je z výše uvedeného schématu patrné, tento „jeden podnik“ již v rozhodném období obdržel v součtu 200 000 EUR, a proto podnik B nemůže obdržet žádnou podporu v režimu de minimis, a to i přesto, že sám fakticky podporu de minimis v rozhodném období nečerpal.

PŘÍKLAD č. 2

Podnik B (žadatel o podporu de minimis) vlastní 33% podíl podniku C a 33% podíl podniku D. Nadto podnik A má 33% podíl v podniku B. Podniky obdržely v rozhodném období podporu de minimis dle níže uvedeného schématu.

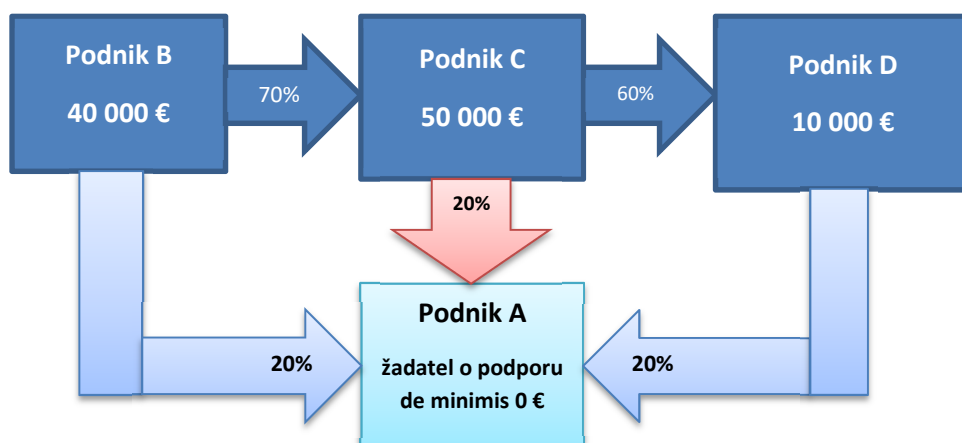

Jelikož je vlastnictví v každém výše uvedeném případě nižší než 50 %, nejsou podniky A, B, C a D považovány za propojené a nenahlíží se na ně jako na „jeden podnik“.

Podnik B tedy může obdržet plnou výši podpory de minimis, neboť je samostatným podnikem. V rozhodném období rovněž nečerpal podporu de minimis.

PŘÍKLAD č. 3

Podnik A (žadatel o podporu de minimis) má tři investory - podniky B, C a D – a každý z nich vlastní 20 % základního kapitálu podniku A nebo hlasovacích práv. Předmětní investoři jsou vzájemně propojeni a tvoří skupinu „propojených podniků“. Podnik B má 70% podíl v podniku C a podnik C má 60% podíl v podniku D. Podniky v rozhodném období obdržely podporu de minimis dle níže uvedeného schématu.

I když by se na první pohled zdálo, že podniky B, C a D nejsou propojené s podnikem A, neboť každý z nich vlastní pouze 20 % podniku A, opak je pravdou. Podniky B, C a D jsou vzájemně propojené a společně vlastní 60% podniku A, a proto je nezbytné se na podniky s takovýmito vazbami dívat jako na „jeden podnik“.

Na základě výše uvedeného může podnik A čerpat v rozhodném období podporu pouze ve výši 100 000 EUR, neboť podniky B, C a D s ním propojené čerpaly již v rozhodném období 100 000 EUR.

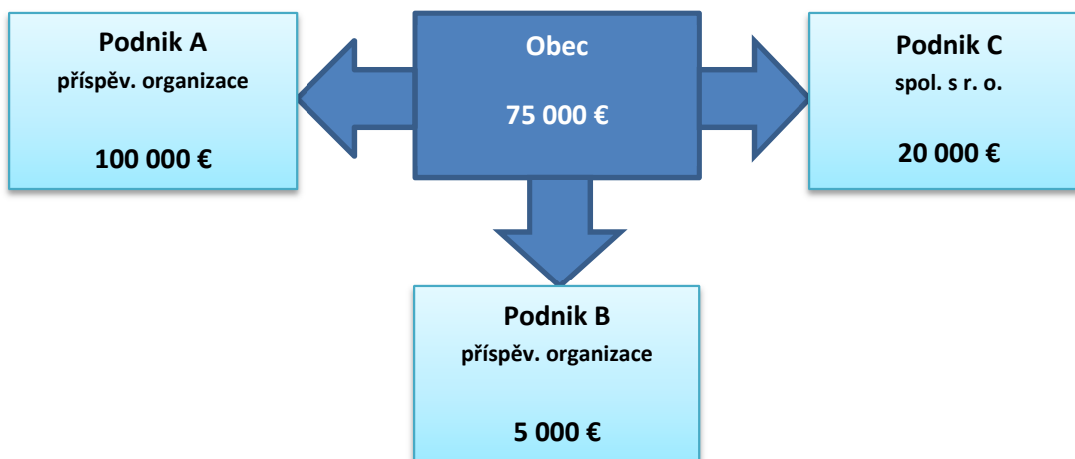
3.2. Podniky s přímou vazbou na orgán veřejné moci a jejich propojenost

U podniků, které mají přímou vazbu na orgán veřejné moci (tj. obec, kraj apod.), jsou pravidla benevolentnější. Tedy podniky, které mají přímou vazbu na tentýž orgán veřejné moci a nemají žádný vzájemný vztah, se za „propojené podniky“ nepovažují. Totéž platí i pro samotnou vazbu mezi podnikem a orgánem veřejné moci, pokud bude daný podnik zřizovaný či ovládaný veřejným orgánem – ani tyto subjekty nebudou považovány za „propojené podniky“.

Dále v textu jsou uvedeny dva příklady skupin podniků, které mají vazbu na orgán veřejné moci. V jednotlivých příkladech je vysvětleno, zda jsou podniky považovány propojené a v jaké výši mohou dotčené podniky včetně orgánu veřejné moci obdržet podporu de minimis (např. na základě nařízení č. 1407/2013).

PŘÍKLAD č. 4

Obec vlastní dvě příspěvkové organizace (podnik A, B) a jednu společnost s ručením omezeným (podnik C). Předmětné subjekty v rozhodném období obdržely podporu de minimis dle níže uvedeného schématu.

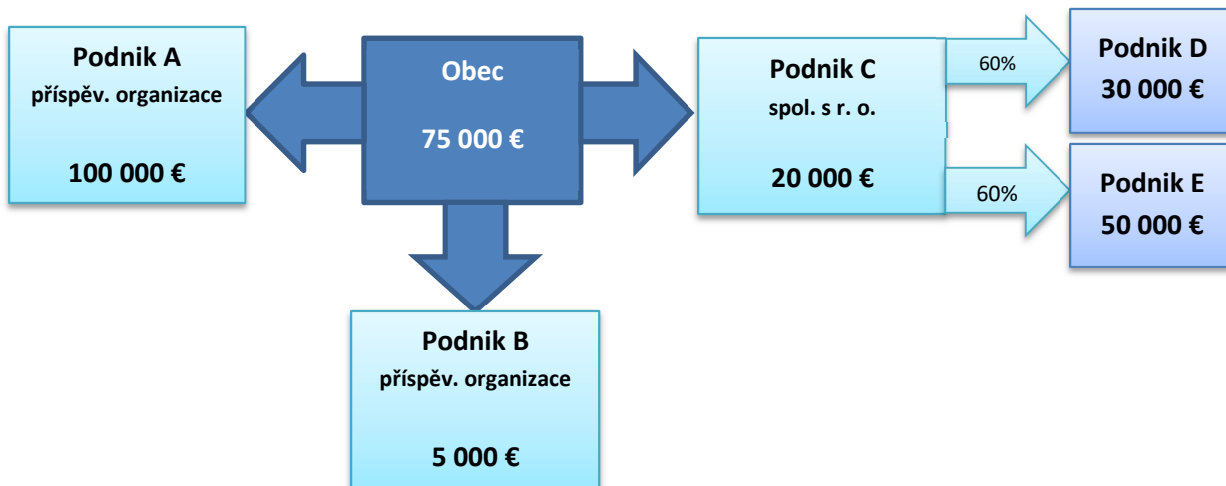

Jak je zřejmé ze zadání, tak všechny tři výše uvedené podniky mají přímou vazbu na tentýž orgán veřejné moci – obec. Podniky A, B a C, a tedy ani obec, která provádí hospodářskou činnost, nejsou považovány za „propojené podniky“.

Jelikož subjekty v předmětné struktuře nejsou „jedním podnikem“, může každý z nich včetně obce obdržet v rozhodném období podporu do výše 200 000 EUR dle nařízení č. 1407/2013 (tj. podnik A může ještě obdržet 100 000 EUR, podnik B 195 000 EUR, podnik C 180 000 EUR a obec 125 000 EUR).

PŘÍKLAD č. 5

Obec vlastní dvě příspěvkové organizace (podnik A, B) a jednu společnost s ručením omezeným (podnik C), která vlastní podniky D a E a v každém z nich má 60% podíl. Předmětné subjekty v rozhodném období obdržely podporu de minimis dle níže uvedeného schématu.

Ze zadání je opět zjevné, že podniky A, B a C mají přímou vazbu na tentýž orgán veřejné moci – obec. Z výše uvedeného je tedy patrné, že podniky A, B a C a ani obec nejsou považovány za „propojené podniky“. Dále je patrné, že podniky D a E jsou považovány za „jeden podnik“ s podnikem C, neboť tento podnik vlastní více než 50% podíl obou podniků.

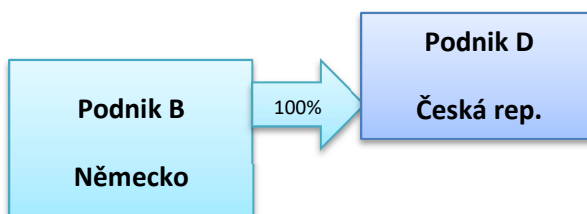
Jelikož podniky A, B a C nejsou „jedním podnikem“, tak dle nařízení č. 1407/2013 může podnik A v rozhodném období obdržet podporu de minimis ještě ve výši 100 000 EUR, podnik B ve výši 195 000 EUR a obec ve výši 125 000 EUR. V případě podniku C je ovšem nezbytné do výpočtu zbývajících limitů pro podporu de minimis připočítat i výši podpory de minimis, kterou obdržely podniky D a E. Podnik C (příp. podnik D nebo E) tedy může v rozhodném období ještě čerpat podporu de minimis ve výši 100 000 EUR.

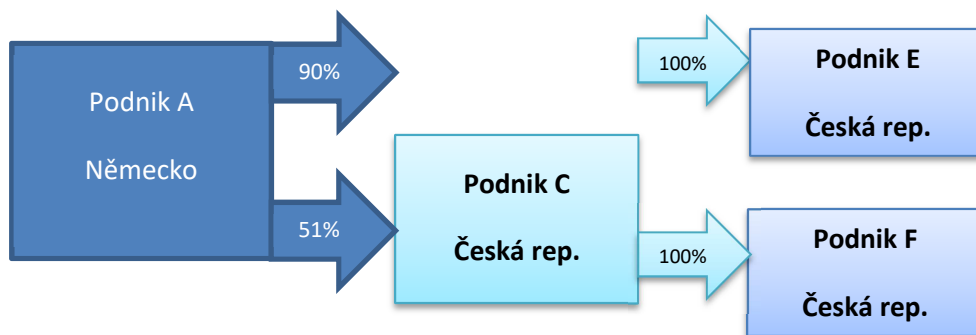
4. Často kladené otázky ohledně pojmu „jeden podnik“**OTÁZKA č. 1**

Zahrnují se v rámci sčítání podpor de minimis do „jednoho podniku“ pouze podniky registrované jako podnikatelé na území ČR?

Ne. Propojenost podniků je nezbytné posuzovat napříč všemi státy. Je tedy nezbytné zohledňovat propojení i přes dceřiné či mateřské společnosti sídlící v zahraničí, jeden podnik může tedy být propojen přes subjekty domácí i přes subjekty sídlící v jiných státech EU, ale i přes subjekty sídlící mimo EU.

Pro názornost je uveden následující příklad, kde je nastíněna hierarchická struktura podniků. Mateřská společnost (podnik A) sídlí v Německu a má dvě dceřiné společnosti (podnik B v Německu a podnik C v ČR), přičemž vlastní většinu jejich hlasovacích práv. Se souhlasem podniku A byly v ČR založeny podniky D, E a F – podniky D a E jsou 100% vlastněné podnikem B a podnik F je 100% vlastněn podnikem C.

Strop např. ve výši 200 000 EUR dle nařízení č. 1407/2013 se použije na podporu de minimis, kterou od poskytovatelů z jednoho členského státu může obdržet jeden podnik v rozhodném tříletém období. Ve výše uvedeném příkladu by tedy všechny uvedené podniky tvořily „jeden podnik“.

Na výpočet rozhodného limitu podpory de minimis poskytnuté poskytovateli z České republiky „jednomu podniku“ nemá vliv výše podpory de minimis obdržené podniky A, B, C, D, E a F ze strany poskytovatele z Německa. Pokud tedy poskytovatel z Německa v rozhodném období poskytne podniku A podporu de minimis ve výši 200 000 EUR, nemůže již žádnému z podniků B, C, D, E ani F poskytnout další podporu de minimis, neboť limit podpory de minimis, kterou může poskytnout poskytovatel z Německa tomuto jednomu podniku, již byl vyčerpán. Poskytovatel z České republiky nicméně zároveň kterémukoliv z podniků A, B, C, D, E a F může poskytnout podporu až do výše limitu 200 000 EUR, protože limit podpory de minimis za poskytovatele z České republiky ještě vyčerpán nebyl.

OTÁZKA Č. 2

V případě, že je podnik (žadatel o podporu) podnikající např. ve zpracovatelském odvětví propojen s jiným podnikem podnikajícím v oblasti, ve které by se uplatnil nižší limit pro podporu de minimis (např. v odvětví silniční nákladní dopravy), je možno u žadatele o podporu, který v tomto odvětví sám nepodniká, zachovat vyšší limit pro podporu de minimis, tj. 200 000 EUR?

Ano, je to možné.

OTÁZKA Č. 3

Posuzují se „propojené podniky“ pouze jako spojení právnických osob? Mohou se za „propojené subjekty“ považovat i subjekty (právnické osoby) ovládané stejnou fyzickou osobou?

Pravidla státní podpory včetně nařízení de minimis se použijí pouze na podniky. Podnik je vymezen jako jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování. Tímto subjektem může být fyzická i právnická osoba, která však musí vykonávat hospodářskou činnost, tj. nabízet na určitém trhu zboží či služby. Odpověď na otázku tedy závisí na tom, zdali daná fyzická osoba vykonává hospodářskou činnost, a tedy naplňuje znaky podniku, či nikoli. Je-li tomu tak, pak subjekty, jež tato fyzická osoba vykonávající hospodářskou činnost ovládá, budou pokládány za „jeden podnik“.

Pokud fyzická osoba pouze drží podíly (a to i většinové) či akcie v určitém subjektu opravňující ji pouze k výkonu práv spojených s postavením akcionáře a případně k přijímání dividend, které jsou pouhým plodem z vlastnictví majetku, nejedná se zpravidla o výkon hospodářské činnosti, a proto subjekty nejsou považovány za „propojené podniky“.

Pokud však fyzická osoba drží většinové podíly či akcie v určitém subjektu a současně tento subjekt ovládá tím, že se přímo či nepřímo vměšuje do jeho správy, jedná se o výkon hospodářské činnosti⁶, a proto je subjektu potřeba považovat za „propojené podniky“.

OTÁZKA Č. 4

Jsou podniky působící každý v jiném odvětví dle odlišného nařízení k de minimis považovány za „jeden podnik“?

Na to, zdali určité podniky jsou či nejsou posouzeny jako „jeden podnik“, nemá odvětví, ve kterém tyto podniky podnikají, žádný vliv. „Jeden podnik“ proto může zahrnovat podniky působící v odlišných odvětvích, podporu de minimis pak může „jeden podnik“ získat až do výše použitelného limitu dle daného odvětví (maximálně však do výše 200 000 EUR za celý „jeden podnik“), ve kterém jednotlivé propojené podniky působí.

⁶ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006, Cassa di Risparmio di Firenze SpA a další, spojené věci C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, bod 112.